

Zelluf doen

Het is voor mijn familie en vrienden geen geheim dat ik een afkeer heb van boekhouden. Die afkeer gaat helaas niet samen met een van mijn andere eigenschappen: alles 'zelluf' willen doen. Hoewel manlief al talloze keren heeft aangeboden de klus op zich te nemen, en best tijd en energie wil steken in het aanleren van het boekhoudprogramma, en het uitvogelen wat wanneer moet enzovoort, heb ik zijn aanbod tot nu toe steeds weggewuifd. Ik moet en zal zelluf de btw-aangifte doen, zelluf factureren en zelluf strijd voeren met de accountant over wat ik wel en niet mag declareren...

Mijn koppigheid resulteert elk kwartaal weer in de nodige frustratie. Niet alleen ben ik kampioen uitstellen, waardoor ik op het laatste nippertje alles nog moet doen (met als resultaat dat ik nu écht door de belastingdienst op de vingers ben getikt en elke maand de btw mag uitrekenen en overdragen). Ook mis ik altijd en eeuwig tig bonnetjes. Wat hebben we op 3 april in hemelsnaam gekocht bij de Hema? En waar heb ik toch het bonnetje van de printer gelaten? Grrr!!! En dat terwijl ik toch zo'n goed 'systeem' heb. Bonnetjes kúnnen namelijk alleen maar in mijn portemonnee, mijn tas, mijn map, mijn laatje(s) zitten of op de ontbijtbar liggen...

Na een uur zoeken en opruimen geef ik het op. Jammer, dan maar geen btw terug van deze aankopen, tenzij het bonnetje misschien toch ergens tussen andere papieren ligt, net als bankafschrift nummer 11, mijn afsprakenkaartje voor de tandarts en al die postzegels die ik laatst heb gekocht.

Zucht. Had ik nou maar een personal assistant, net als Denise Richards. Ook al maakt hij of zij er een soepzooitje van, in elk geval zou ik dan weten wie daar níét schuldig aan is...